

D. D.

OPIUM,

Quod,
DISSERTATIONE MEDICA,
Venia Experient. Fac. Medicæ
In Reg. Acad. Upsaliensi,
PRÆSIDE

Viro Generoso, ac Nobilissimo,

D: NO DOCT. CAROLO
à LINNE,

S. R. M. ARCHIATR. EQ. AUR. DE STELLA PBL. MED. ET BOTAN.
PROF. R. O. ACAD. PARIS, PETROFOL. IMPER. N. C. HOLM. UPS. LOND.
ANGL. FLOR. BEROL. MONSP. TOLOS. BRUN. EDINB. ROTTER. NIDROS.
CELL. PHILADELPH. ZELAND. MEMBRO. ET FACULT. EDINB. SOCIO.

Publice ventilandum sistit

GEORGIUS EBERHARDUS GEORGI,

Stockholmienfis,

REG. ACAD. SCIENT. STOCHE. ADSCRIPTUS.

In Audit. CAROL. Majori, Die XV. Nov.

MDCCLXXV.

Horis ante meridiem solitis.

UPSALIÆ,
Typis EDMANNIANIS.

TILL
KONGL. HOF-APOTHEKAREN,
HERR JOH. CHRISTIAN
G E O R G I I.

*P*å detta blad jag teckna wille,
Hwad hjertat känner för en Far,
Som för min välfärd omsorg bar;
Men Känslan öfvergår mitt snille.
Det lif Naturen mig bar gett,
Af Er, Min Far! bar vårdat blifvit.
Det framtids bopp mig Himlen gifvit,
Är lyckligt genom Er beredt.

*Att vådsamt bäremot förklara,
Hur jag till taksambet är rörd,
Jag framter här en liten skörd,
Som Er, Min Far, bör belgad vara.
Det offret ält för ringa är,
Mot all Er buldbet och Er möda;
Men våren ger sin spåda gröda,
Tills bösten mogna frukter bär.*

GEORG EBERHARD GEORGH.

DE OPIO.

§. I.

Perbrevem de OPIO commentationem meditati mihi, si, quæ de nobili hocce argumento inde a Dioscoridis aevæ ad nostra usque tempora prodire, singula Doctorum Scripta essent pervolvenda, idem eveniret, quod illi, qui vastum maris æquor fragili carina conaretur permetiri, vix portum & itineris finem inventurus. Etenim haud facile quemquam, aliquis saltem nominis, invenies Medicinæ Practicæ Auctorem, qui non id sibi datum putarit, ut de isthoc ageret medicamine. Igitur, ut tempori parcam, e re nata me facturum existimaverim, si summa tantum capita attingendo, juvenili juxta Specimini mitiorem Lectorum censuram stipulatus, qualitates & vires *Opii* velut in compendio exhibuero.

Vix ulla jam medicamina frequentiora sunt *Opio* & *Pulvere Peruviano*. Illud systema nervosum moderatur, seu medullare; hoc in systema agit fibrosum & fluidorum, seu corticale corporis.

Opium sacra jam diu Medicis anchora fuit, ut multi cum DE LE BOIS SYLVIO dicant, se nolle medicinam exercere, si careret *Opio*. Ut enim Cinnamomum mo-

A

tus

tus animales fortissime excitat, ita hos, ubi modum excefferint, Opium iusto moderamine temperat.

Hæc vero medicina Heroica caute omnino & prudenter est tractanda: Medicamenta enim Heroica in manu imperiti sunt velut gladius in dextra hominis furiosi.

Ut autem ordine procedat hæc qualiscunque tractatio, *Opium* primum *Botanice*, deinde *Pharmaceutice* & *Practice*, nobis fuerit considerandum.

§. II.

BOTANICA.

Opium e *Papavere* arte producitur; estque succus hic *Papaveris* inspissatus, nigricans, consistens, tenax, lentus, gummi-resinosus, amarus, acris, teter, igne ardens.

Papaver genus est plantarum, *Calycem* habens diphyllum; *Petala* quatuor; *Stamina* plurima, receptaculo inserta; *Pistillum* germine supero, stigmate absque stylo, plano, stellato; *Capsulam* evalvum, unilocularem, debiscentem sub stigmate foraminibus pluribus; *Semina* numerosa, rotunda, affixa receptaculis numerosis, lamellatis, longitudinaliter cavitati capsulæ adhaerentibus.

Plures hoc genus comprehendit species, quæ omnes succum continent lacteum, pleræque album, nonnullæ

nullæ flavum; ut adeo planta lactescens & inquinans ab omnibus jure habeatur.

Ex omnibus quidem speciebus Papaveris Opium quoddam parari posse arbitror, sed cum singulæ nondum sint exploratæ, in illa, quæ multis retro sæculis frequenti fuit in usu, breviter describenda nostra jam versabitur opera.

Opium vulgatissimum e *Papavere somnifero*, ut nuper dictum, paratur, quod floribus diversi coloris, jam simplicibus, jam multiplicatis variat, petalisque integris aut laciniatis. Varietas autem præcipua est, quod vel nigra, vel alba habeat semina. Orientales populi, apud quos *Opium* est usitatissimum, ex seminibus plerumque albis *Opium* conficiunt, cum fructus in hac varietate major sit & uberiorem *Opii* copiam præbeat. Interim *Opium* æque præstans ex *Papavere* seminibus nigris producitur.

Papaver somniferum, calycibus capsulisque glabris, foliis amplexicaulibus incisiss, *Spec. Plant. p. 726.* nostro tempore adeo vulgare est, ut ad omnia fere tuguria plantari soleat. Non igitur operæ pretium fuerit describere plantam adeo in vulgus notam & a multis toties descriptam & delineatam, inque omnibus fere libris botanicis inter plantas communissimas relatum: Quæ quamvis patriæ non sit indigena, in nostro tamen solo instar indigenæ crescit: & semel introducta, in hortis nostris sponte feritur & quotannis renascitur.

Opium Thebaicum veterum extractum plerique putant ex *Papavere orientali* capsulis glabris, caulibus unifloris, scabris, foliosis, foliis pinnatis, serratis. *Hort. Upf.* 136. cujus figuram etiam & descriptionem dedit TOURNEFORT: *Itiner.* 3. pag. 127. cum figur. & *Commell. rar.* pag. 34. Planta hæc perennis est & a TOURNEFORTIO non procul ab Ararath detecta. Rarior hæc apud nos est, & in hortis tantum Botanicis obvia, ubi radice sua perennat & hiemes nostras sub divo tolerat, atque diebus solstitii floret; quæ vero vix hoc nostro tempore ad *Opium* extrahendum adhibetur.

Ceterum operæ pretium esset in aliis etiam *Papaveris* speciebus *Opii* præparandi facere experimenta atque inquirere, an eundem præstent effectum. Præcipue *Papaver* Cambricum foret tentandum, cum succum habeat luteum, & magis differat, fortassis ut *Chelidonium*, *Argemone*, *Bocconia*, quæ proxima ad *papaver* adfinitate accedunt, respectu ordinis naturalis & generici, licet qualitatibus sapidis & odoris plurimum differant.

§. III.

PRÆPARATIO.

Persia & Imperii Turcici Provinciæ, inque his *Natolia*, *Cilicia*, *Cappadocia*, *Ægyptus*, nec non plures in Oriente regiones copiosissimum producant *Opium*; unde per Europam & totum propemodum orbem distribuitur; siquidem Medicus nemo solide doctus illo carere queat

queat subsidio. Per totos agros ibi Papaver conferitur, atque ut capitula (Capsulæ) eo majora evadant & succum præbeant uberiores, refecant superflua capita, quo facto capsulæ, quæ apud nos vix prunis sunt majores, in pugni amplitudinem adolefcunt. Ejusmodi capsulas Papaveris portentosæ magnitudinis in tabernis Batavorum aromaticis suspensas quotidie videre licet.

Antequam capsulæ maturerint, id est antequam sicca & exsucca evaserint, inciduntur seu lacerantur ab uno latere cultro, in hunc usum formato, quo succus exstillet lacteus, qui fervore æstatis siccat ad consistentiam picis liquidæ, & post unum vel alterum diem, scalpello abraditur. Deinde pari modo ab altera parte idem laceratur capitulum, ut plus succi inde pariter exstillet in lacrymas.

Culter huic destinatus usui quatuor aut quinque habet acies parallelas, quibus capitula Papaveris decussatim inciduntur.

Opium autem eadem methodo ex Papavere in Europa quoque & apud nos extrahi posse plurimi, inque his ALLEN & ceteri, sunt experti. Præcipue vero legimur experimenta DILLENI, Botanici doctissimi, in *Actis Naturæ Curiosorum* copiosius descripta, de *Opio* præparando, parem cum exotico effectum producente.

Opium modo jam dicto extractum & collectum, vasi imponitur ligneo, dein irroratum aqua & spatula

agitatum lignea, ad consistentiam picis, formatur in madaliones, qui in planum expanduntur spirale, instar placentarum, foliisque Papaveris recti ad Pharmacopœas exportantur exoticas, atque in ipso etiam solo natali in foro veno ponuntur; quemadmodum pluribus KÆMPFERUS in *Amanitatibus Exoticis* docuit.

§. IV.

PROPRIETAS.

Ad proprietates *Opii* propius cognoscendas, ipsa primum Officinalia pharmaceutica sunt consideranda. Prostant in Pharmacopoliis, *Papaveris Herba*, *Semina alba & nigra*, *Capitula*, *Oleum infusum herbæ*, *Oleum expressum ex seminibus*, *Syrupus* vel *Diacodium* (*).

Dignum autem est, quod a nobis hoc loco memoretur, folia Papaveris fere in modum lactucæ cum oleo & aceto, sine effectu singulari narcotico, adhiberi posse; quin & semina ipsa in formam pultis cocta sæpe infantibus propinare Germanos. Oleum expressum e seminibus ad duas uncias sumi potest absque metu narcotico. Verum quidem est, folia ipsa succum continere lacteum, qui, quod ad effectum, ad Opium quodammodo accedit; sed cum dilutior sit, pauperes illo sine
ulla

(*) Diacodium hoc modo conficitur: Rec. Ex Capitulis Papaveris Uncias Septem; Aquæ fluviatilis bullientis Congium dimidium: maceratis per noctem, coque ad dimidium: colaturæ fortiter expressæ adde Sacchar. albiss. lib. duas. f. Syrupus. V. Pharm. Svec. p. 182.

ulla noxa in solo natali delectari solent; ceterum ex planta trita & expressa fit Meconium, teste SPIGELIO.

In Pharmacopoliis prostant etiam non solum *Opium crudum*, & *correctum*; cujus preparatio describitur in Pharmacopœa Svecica p. 112. quodque apud nos raro, dosi ordinaria, datur ultra granum unicum vel duo; sed etiam *Tinctura Opii* cum aceto, quod Opio facile additur; cum Opii *antidotum* est acetum, ut etiam *Castoreum*, *Sal volatile urinolum*, *Tinctura alcalifata*: Præter compositiones, quas opium ingreditur, ut *Theriaca Andromachi*, *Dioscordium*, *Orvietanum*, *Pbilonium*; *Elixir Antibystericum*, *Elix: Paregoricum*, *Elix: Pectorale*, *Pilule de Styrace*, *Pulvis Alexiterius*, *Pulv. Sedativus*, alias ut taceam formulas bene multas, in quibus eminent *Laudanum liquidum SYDENHAMII*, cujus drachma quævis continet Opii grana decem, Croci grana quinque (*). Dosis autem communitur est guttarum XII.

§. V.

QUALITATES.

Qualitates Opii hæc sunt primariæ:

1. *Consistentia* lactescens, Gummi-resinosa;

2.

(*) Formula hæc est: Rec. Opii Uncias duas; croci Unciam unam; Cinnamomi, Caryophyllorum æa Drachmam unam; fiat Pulvis digerendus per aliquot dies in libra Vini Hispanici una & filtrandus. v. Pharm: Stockh. p. 200.

2. Sapor, amarus, acris;

3. Odor, fetor

Ex his sequentia eliciuntur judicia:

Consistentia Lactescens. Omnes fere plantæ lactescentes sunt inquinantes, seu adhærescunt & quasi absorbentur a solidis, ut difficillime elui possint; unde vehementius agunt & constantiores sunt effectu, quam aliæ omnes tinctoriæ & infectoriæ: e. g. in ordinibus naturalibus Lactescentes sunt Contortæ XXX. Rhæades XXVII. Campanacæ XXIX. Tricocæ XXXVIII. Semiflosculosæ XLIX. β . quæ omnes venenatæ dicuntur; e quibus quidem semiflosculosæ minimum habent veneni, sed non omnes tamen sunt insontes, ut ex Lactuca virosa patet: Opium itaque, species vera Rhæadam, in his non infimum locum obtinet.

Gummi-resinosa: Solvitur pars Opii per spiritum vini, ut resinofum; alia portio, & illa quidem major, per aquam, ut gummosum. Spirituosum in nervos magis agit, & minus toleratur in adfectionibus nervorum: Febribus phlogisticis, Phrenitide, Cephalalgia & Delirio. Aquosum vero lenius est, sudorem vehementius expellit & corpus reddit agilius. Vide JONES *mysterium of opium*, qui hæc omnia egregie explicat. Vinum verum resinofum, tum gummosum solvit.

Sapor admodum amarus est, acri admixto; hinc, ut *amarus*, inquinans est, & ut *acris* penetrans, diutius linguæ adhæret & in solidas quoque partes agit.

Odor.

Odor. Omnia tetra sunt narcotica, nervorum actiones suffocantia & spirantibus analepticis seu incitantibus opposita. Hæc igitur omnia nervos ex parte sopiunt, unde actio animalis & omnes in corpore motus dependent. Vid. *Clavis Medicinæ* p. 22. Et ex odore tetrarum omnium facile judicari potest, quod sint narcotica & vitæ inimica, quæ si dosi sumuntur justo majori, pupillam dilatant & iridem quasi paralyticam reddunt: unde Medici, quando in Pharmacis dosi dubiis propinandis a pariori ad largiorem dosin adscendere coguntur, semper subsistunt, nec ulterius progrediuntur, ubi pupillam dilatari vident & oculos quasi splendescere; quemadmodum de Opio, Mandragora, Belladonna, Spigelia &c. per observationes omnibus est notissimum. Nervi enim, qui ad oculum tendunt maxime sunt sensiles, in illis præcipue actionibus, quas intueri possumus. Medici igitur hæc observantes indicia, dosin minuunt, ne morbos efficiant paralyticos. Tetra quoque externe sunt repellentia: ubi enim natura animadvertit hæc ingrata, atque adeo nervis seu medullari substantiæ corporis inimica, se quasi retrahit minusque fortiter agit. Hinc adhibentur externe tantum adversus inflammationem aut pressionem, aut in loco quodam periculoso, nec extra summam necessitatem adplicanda. Addi potest illa etjam Opii qualitas, quam TOURNEFORTIUS non raro expertus est: nempe explorari possunt plantæ, utrum Acidum an Alkali contineant, per tincturam Violarum & Torna solis s. succum Heliotropii tricocci, Botanicis

Croton Tinctorium adpellatum. His Opii tinctura rufescit, quo signo acidum contentum indicatur.

§. VI.

VIRES.

Vis Opii potissimum est *soporifera, anodyna, diaphoretica, antispasmodica.*

Somnifera vis Papaveris seu Opii ab omni antiquitate notissima, non operosam requirit demonstrationem, sed, cum Mandragora, princeps vocari meretur soporiferorum. Unicum fere hoc est pharmacum in materia medica, quod in Agrypnia & adfinibus commendamus; sed maxima tamen cum circumspeditione adhibendum, ubi somnus quasi per vim est inducendus: quin & svaviora per quietem somnia plerumque conciliat; ideoque in morbis soporosis caute est usurpandum.

Anodyna. Dolores enim lenit Opium ac demulcet; unde a Turcis quotidie magno cum successu sumitur, quando ira, mœstitia, aut alio quovis pathemate incalescunt: hinc etiam creditur Nepenthes Helenæ fuisse apud Homerum. Sed ideo tamen in morbis melancholicis non est porrigendum. Sumunt *Opium* Turcæ prælium inituri, ut animum addat, aut metum pellat; haud aliter ac Europæi nostrates spiritum ex frumento distillatum, aut alias potiones inebriantes: Hinc est, quod pretium *Opii* apud nos mirum in modum crescat, quando bella gerunt

gerunt populi Orientales. Nos *Opium* adhibemus optimo cum effectu velut intercalare in febribus malignis, ut amphimerina &c. ubi agrotus noctu exacerbante febre corripitur; & in variolis confluentibus, ubi febris nocturno tempore ingravescit, & exanthemata subsidere incipiunt, quando anceps est sine *Opio* auxilium.

Diaphoretica. Quamvis *Opium* evacuationes minus ordinarias sistere credatur, sciendum tamen est, illud transpirationem, sudorem & fluxum lactis ac sæpius menstruorum & lochiorum revera promovere, maxime si substantia *Opii* aquosa adsumitur. Perspectum hoc fuit aliquot ab hinc annis, cum Capitaneus M. T. malo sæpius cruciatus podagrico, aliquam hujus tincturæ portionem iterum hauriret iterumque; unde cito ortus est sudor vehemens, & postero die podagra remisit, quæ neque ascendendo corpus reliquum afflixit. In lochiis retentis tinctura *Opii* cum admixta parte tincturæ *Croci* inter præstantissima est remedia. Affluxum lactis *Opio* non impediri, sed intendi, omnibus jam est notissimum. *Opium* etiam agit ut aphrodisiacum; hoc enim sumto, intumescit papilla mammaram & erigitur; unde apud Turcas aphrodisiacum præstantissimum judicatur, ut ex *Hodæporicis* constat. Sistit vero plerumque alias evacuationes, præsertim alvinas, & sanguineas, quales sunt *Hæmorrhagia*, *Dysenteria*, *Vomitus*, *Diarthœa*, *Cholera*. Tincturam *Opii* acaros *dysenteria* necare proxime ad *Rhabarbarina*, *ROLANDI* docent observationes, unde fre-

quens ejus est usus in Dysenteria, ad tormina morbi ejus domanda. In Cholera horrenda, quæ brevi tempore vires vitæ exhaurit, Medicus deplorandus est, qui ad Opium non confugit, idque sufficiente dosi porrigit, dum certius nullum huc usque inventum sit remedium. In Hæmorrhagiis ex affluente sanguine promptum fere semper præstat effectum. In Tussi & destillationibus e capite una vel altera dosis sufficere solet.

Antispasmodica. In omnibus morbis convulsivis & spasticis Opium multum valet. In Hysteria nulla fere præscribitur formula, quam Opium non ingrediatur.

Ex altera autem parte Opium male adhibitum multa adfert incommoda. Majori justo quantitate propinatum Lethargum & morbos soporosos efficit. Non in morbis *Melancholicis* dandum est, ubi Maniam accelerare potest; non in Phthisi, nam inde excitatur Hydrops, quamvis a dosi Opii detumescant hydropici. Opium externe applicatum debilitat corpus & tandem exulcerat. In Dysenteria maximi momenti est, sed nimius usus Opii efficit, ut agrotus, debellato morbo, diutius tormina sentiat.

§. VII.

USUS.

Plura de Opio disserere superfluum duco, ne videar Iliada post Homerum scribere; cum, quæ de viribus Opii dici possunt, TRALLES, in aureo libello a. 1757. edito *de usu Opii*, absolverit. Verbo

Verbo itaque quæ restant complectar:

Sanguinem accelerat volumenque ejus auget & ad caput determinat: Respirationem incitat, difficilioremque reddit.

Animum roborat, sensus obtundit, dolores, spasmos evacuationesque sistit, Ebrietatem movet, somnum cum insomniis invitat, languorem inducit, Diaphoresin movet, venærem stimulat, alyum obstruit, ventriculo nocet.

In determinatione Generum morborum, quibus valet, semper ratio habenda specierum ex causis:

Contagia: Febres malignæ, variolæ;

Dolores: Cephalalgia, Odontalgia, Cardialgia, Colica, Iliaca, Nephritis, Arthritis.

Convulsiones: Hysteria, Singultus, Tussis, Alterationes;

Evacuationes: Vomitus, Cholera, Diarrhœa, Dysenteria.

Dosis in aduetis diuque usis multum augeri potest; sed nimia insuetis inducit Fatuitatem, Delirium, Convulsiones, Apoplexiam.

§. VIII.

PRÆPARATA OPII.

Appendicis loco quasdam de præparatis Opii observationes addere lubet. In his purificatio primum tenet locum, unde Opium colatum seu extractum Thebaicum;

B 5

in

in quo præparando non omnes eandem servant methodum. Codex Parisiensis p. 50. vino Gallico purificandum opium dicitur. D. BAUMER, in libro, quem inscribit, *Elemens de Pharmacie Theorie & Pratique*, aquam rectius adhiberi judicat: quem sequuntur Londinenses, Edimburgenses, Pharm: Danica & Svecica; Wurtembergenses succum Citri adiungunt.

Omnes exiguam humidi portionem in hoc processu commendant, ne diminuatur nimium ac separentur partes resinose; quam rationem Pharmac. Lond. p. 24. diserte adducit. Resina forte per aquam præcipitatur, idque eo fortius, quo major adfuerit copia: sed heic inter partes resinosas & gummosas tam arcta est conjunctio, ut, quo demum cunque utaris menstruò, continuam mutuo servent consistentiam.

Si vero, quemadmodum istis placet Scriptoribus, aqua justo parcior adhibeatur, ita ut pondus Opii illius mensuram æquet vel paululum superet, solutio vix obtinetur, & colatio difficilior pressionem requirit, ubi simul fæces transmittuntur; contra, si aquam largius adsumseris, hoc vitatur incommodum. Cfr. Pharm. Dan: p. 176. Ipse quoque colatum succo Citri & Acido minerali exploravi: sed resinam inde coagulari non vidi, ut fit in Aloë & similibus, plus resinosa, quam gummosa materia comprehendentibus: quæ

quæ ratio contra Wurtembergenses militat. Deinde extracto, cui acidum erat admixtum, solutionem alcali ad saturationem usque instillavi; quo facto magnam resinæ separatæ nactus sum copiam, unde cohesio harum partium intima patescit, & diminutio resinæ in majori aquæ portione, contra Londinenses, refellitur.

Pharm: Stockholmiensis vetus menstruum præscribit spirituosum, ut partes forte Opii resinosæ simul solvantur. Pars enim narcotica sulphure constare credebatur, unde Pharm: nuper dicta ustulationem præmittendam (vadet. Nonnulli etiam ex hac hypothese Opium ad carbones fere ustulabant, quod dicebatur *incineratum*. Hic vero processus, ubi Opium in lamellas tenues dissectum & ferreo exsiccatum vasculo lentius ustulabatur, medicamenti hujus adcurati dubium semper reddebat effectum, ideoque non sine causa exolevit.

Ceterum ex Opio varia parantur medicamina in formam Pulveris, Elixirii, Tincturæ, Eleuarii & Pilularum, aliis plus minus calidis materiis admixtis. Sic, in Pharmacopœa nuper edita, Pulvis sedativus fit, adjecto tantum Nitro & Saccharo; Elixirio autem Paregorico & Pectorali, Pilulis e Styrace & Theriacæ calidiora quadam Opio sunt admixta, sed numero longe minori, quam in Pharmacopœis antiquioribus, ubi e. g. in Theriaca 60. ad 70. species inveniuntur congestæ, quarum nonnullæ adeo sunt sibi repugnantes, ut effectum
prorsus

prorsus impediunt. Ceterum heic certum quaritur Anodynum, sed nihilo minus laxantia, adstringentia, imo stiptica commiscuntur, ut cetera calidiora & minus apta reticeam. Hinc Pharmacopœa Edimburg: quæ anno 1761. prodiit, ingredientia Theriacæ ad numerum dimi-
nuit novenarium, ubi cuncta eidem scopo inserviunt. Pharmacopœa Stockholmiensis, hoc anno edita, hanc Theriacæ formulam adcuratius emendavit. Additur enim Syrupus Sambuci, qui consistentia sua agili Theriacam a fermentatione, exsiccatione, situ, acelcentia & putrefactione, servato simul pondere, conservat; quem quidem effectum Rob Sambuci, utpote sæcula non satis siccata, præstare nequit. In Diascordio etjam Pharmacopœæ recentiores numerum specierum ingredientium passim minuunt. Nova Pharm: nostra ad tertiam usque partem illas laudabili compendio præcidit. Edimburgenses, Scordio tantum excluso, confectioem vocarunt Japonicam. In Pharmacopœa Danica portio Opii insigniter est diminuta, servato melle ad Electuarium: ceteri recentiores, præter Parisienses, quibus Mel Rosarum placuit, Syrupum substituerunt, & quidem Londinenses Syrupum de Meconio, ut maxime consentaneum. Nostrates Syrupum Rosarum, perinde atque Edimburgenses, adoptarunt.

Qua in compositione loco Fabæ Pichurim, quæ exotica est, commendari forte potuisset aroma quoddam indigenum, aut minori pretio parandum. In Elixirio
Anti-

Antihysterico eadem comparent species atque in compositione Dyriettiana; nisi quod loco Salis Cornu Cervi Spiritus sumitur, post digestionem addendus, & loco Essentia Castorei, qua Elixirium adornat auctor, Castoreum dispensatur, cum ceteris speciebus digerendum; unde liquidum simul obtinetur Elixirium. Reliqua sunt Elixirium Paregoricum seu Londinense, Elixir. Pectorale, Pilulae e Styrace, Pulvis Alexiterius.

CONSOBRINO SUO PERDILECTO.

Diverforum licet Studiorum amore teneamur uterque, Tu Artis Apollineae, ego Almae Themidos alumnus, ut sanguine tamen, ita quoque animis et morum consuetudine cum simus conjunctissimi, meo in Te affectui temperare nequeo, quando Te video gressus ad Academicam Cathedram Tuaque super laude labores moliri, quo minus sincerissimum, quo perfundor, gaudium gratulabundus publice prodam, ac juxta significem, quam prope ad me pertineant, quae Tibi cunque grata fortunataque evenerint. Haec Tibi eo pectoris candore voveo, quo amicum amicus optimis quibusque prosequi solet omnibus. Et quandoquidem discessum nostris ab Camenis, quod doleo, propediem paras, i, Mi Frater, quo propitia Te ducunt fata, mei memor, i pede fausto.

C

PETR. EBERHARD GEORGM.

Min Bror!

*Utaf de steg Du går,
Som fägna alla Dina vänner,
Jag ock et efterdöme får,
Hvars intryck hela Sjålen känner;
Men om mitt Snille ej kan binna
At Din förtjänta beder vinna;
Så vet, mitt hjerta följer Dig:
Det kan ej tröttna på den vägen:
Deß önskan är så öm och trågen
För Dig, min EVERT, som för mig.*

JOHAN GEORGI.

*kl. 38.
7-1*